

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995 Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995 N:o 1763—1770

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1763	Laki Pohjoismaiden välillä tehdyn yhteistyösopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä	4015
1764	Asetus Pohjoismaiden välillä tehdyn yhteistyösopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta ja sen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta	4016
1765	Asetus Maailman postiliiton perussopimuksen viidennen lisäpöytäkirjan voimaansaattamisesta	4017
1766	Asetus Maailman postiliiton yleisohjesäännön ja muiden sopimusten voimaansaattamisesta	4018
1767	Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	4019
1768	Asetus arvonlisäveroasetuksen muuttamisesta	4034
1769	Verohallituksen päätös verovaraston pitämistä koskevista ehdoista	4037
1770	Verohallituksen päätös arvonlisäverottomasta matkustajamyynnistä	4038

N:o 1763

Laki

Pohjoismaiden välillä tehdyn yhteistyösopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Kööpenhaminassa 29 päivänä syyskuuta 1995 Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välisen yhteistyösopimuksen muuttamisesta tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

HE 142/95
UaVM 13/95
EV 144/95

184—1995

450301A

N:o 1764

Asetus

Pohjoismaiden välillä tehdyn yhteistyösopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen voimaansaatamisesta ja sen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Kööpenhaminassa 29 päivänä syyskuuta 1995 Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välisen yhteistyösopimuksen muuttamisesta tehty sopimus, jonka eräät määräykset on hyväksytty 18 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla (1763/95) ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt niin ikään 18 päivänä joulukuuta 1995, tulee voimaan 2 päivänä tammikuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Pohjoismaiden välillä tehdyn yhteistyösopimuksen muuttamista koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä 18 päivänä joulukuuta 1995 annettu laki (1763/95) ja tämä asetus tulevat voimaan 2 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Vt. ulkoasiainministeri
Pääministeri *Paavo Lipponen*

N:o 1765

Asetus

Maailman postiliiton perussopimuksen viidennen lisäpöytäkirjan voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Soulissa 14 päivänä syyskuuta 1994 tehty Maailman postiliiton perussopimuksen (SopS 17/67) viides lisäpöytäkirja, jonka tasavallan presidentti on ratifioinut 1 päivänä joulukuuta 1995 ja jota koskeva ratifioimiskirja on talletettu Sveitsin valaliiton hallituksen huostaan 14 päivänä joulukuuta 1995, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa Telehallintokeskus.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Vt. ulkoasiainministeri

Pääministeri *Paavo Lipponen*

N:o 1766

Asetus

Maailman postiliiton yleisohjesäännön ja muiden sopimusten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Soulissa 14 päivänä syyskuuta 1994 tehdyt Maailman postiliiton yleisohjesääntö, Maailman postiliiton yleissopimus päättöpöytäkirjoihin, postipakettisopimus päättöpöytäkirjoihin, postiosoitussopimus, postisiirtosopimus, sekä postiennakkolähetyksiä koskeva sopimus, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 1 päivänä joulukuuta 1995 ja joita koskeva hyväksymiskirja on talletettu Sveitsin valaliiton hallituksen huostaan 14 päivänä joulukuuta 1995, tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa Telehallintokeskus.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Vt. ulkoasiainministeri

Pääministeri *Paavo Lipponen*

(Asetuksessa mainitut sopimukset ja muut asiakirjat ovat nähtävinä ja saatavissa Telehallintokeskuksessa, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 1767

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/93) 70 §:n 8—10 kohta, 71 §:n 11 kohta, 72 e §:n 1—3 momentti, 72 f §:n 4 kohta, 83 §, 102 §:n 4 momentti, 122 §:n 3 kohta, 141 b ja 159 §, 162 b §:n 3 momentti, 224 § sekä 228 §:n 3 ja 4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 70 §:n 8—10 kohta, 71 §:n 11 kohta, 72 e §:n 1—3 momentti, 72 f §:n 4 kohta, 122 §:n 3 kohta, 141 b §, 162 b §:n 3 momentti ja 228 §:n 4 momentti 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/94), 83 § osittain muutettuna 27 päivänä toukokuuta 1994 ja mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1994 annetuilla laeilla (377/94 ja 1486/94), 102 §:n 4 momentti 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1483/94) ja 159 § 16 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1228/94),

muutetaan 1 §:n 1 momentin 3 kohta, 2 §:n 2 momentti, 2 a §, 13 c §:n 4 momentti, 18 a ja 18 b §, 26 a §:n 2 momentti, 26 b §, 26 c §:n 2 momentin johdantolause, 26 d §:n 3 momentti, 36 §:n 4 kohta, 45 §:n 1 momentin 2 kohta sekä 2 ja 3 momentti, 46 §, 58 §:n 1 momentti, 63 e §, 66 §:n 1 momentti, 66 a §:n 1 momentti, 67 §:n johdantolause, 67 a §:n 1 momentti, 70 §:n 6 ja 7 kohta, 70 a §:n 1 momentti, 71 §:n 1—4 ja 6—10 kohta, 72 b §:n 3—5 momentti, 72 d §, 72 f §:n 2 ja 3 kohta, 73 a §:n 2 momentti, 79 §:n edellä oleva väliotsikko, 86 §, 86 a §:n 4 momentti, 90 §:n 1 momentti, 91 ja 93 a §, 94 §:n 2, 9, 21 ja 22 kohta, 102 §:n 1 momentin 4 kohta ja 3 momentti, 102 a, 113 ja 115 §, 122 §:n 2 kohta, 127 § ja sen edellä oleva väliotsikko, 128 §:n 1 momentti, 129 §, 131 §:n 1 momentin 1 kohta, 132 §, 133 §:n 3 momentti, 140 §, 148 §:n 3 momentti, 149 §:n 1 momentti, 154 §:n 2 momentti, 158 §:n 1 momentti, 162 b §:n 2 momentti, 169 §, 175 §:n 2 momentti, 179 §:n 2 momentti, 180 §:n 1 momentti, 183 ja 185 §, 190 §:n 3 ja 5 momentti, 193 §:n 1 ja 2 momentti, 194 §:n 1 ja 4 momentti, 197 §:n 2 momentti, 199 ja 202 §, 209 a §:n 1, 3 ja 4 momentti, 209 b §, 210 §:n 1 momentti sekä 214 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentin 3 kohta, 2 a §, 13 c §:n 4 momentti, 18 a ja 18 b §, 26 a §:n 2 momentti, 26 b §, 26 c §:n 2 momentin johdantolause, 26 d §:n 3 momentti, 45 §:n 1 momentin 2 kohta ja 2 momentti, 58 §:n 1 momentti, 63 e §, 66 §:n 1 momentti, 66 a §:n 1 momentti, 67 a §:n 1 momentti, 70 §:n 6 ja 7 kohta, 70 a §:n 1 momentti, 71 §:n 1—4 ja 6—10 kohta, 72 b §:n 3—5 momentti, 72 d §, 72 f §:n 2—3 kohta, 73 a §:n 2 momentti, 86 §, 86 a §:n 4 momentti, 90 §:n 1 momentti, 91 ja 93 a §, 94 §:n 9, 21 ja 22 kohta, 102 §:n 3 momentti, 102 a §, 122 §:n 2 kohta, 131 §:n 1 momentin 1 kohta, 132 ja 140 §, 148 §:n 3 momentti, 162 b §:n 2 momentti, 183 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 209 a §:n 1, 3 ja 4 momentti sekä 209 b § mainitussa 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/94), 115 ja 183 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, 102 §:n 1 momentin 4 kohta mainitussa 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1483/94), 175 §:n 2 momentti ja 193 §:n 2 momentti mainitussa 27 päivänä toukokuuta 1994 annetussa laissa, 179 §:n 2 momentti 19 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (735/94), 193 §:n 1 momentti, 194 §:n 4 momentti, 199 ja 202 § 2 päivänä elokuuta 1994 annetussa laissa (700/94) ja 210 §:n 1 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (613/94), sekä

HE 168/95

VaVM 48/95

EV 173/95

lisätään 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 16 päivänä joulukuuta 1994 ja mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla (1216/94 ja 1486/94), uusi 4 kohta, 26 c §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, sekä uusi 5 momentti, 36 §:ään uusi 5 kohta, lakiin uusi 67 b §, 70 a §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/94), uusi 4 momentti, lakiin uusi 70 b §, 72 b §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 5 momentti, jolloin muutettu 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, lakiin uusi 72 h—72 n § ja niiden edelle uusi väliotsikko, 73 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 79 a—79 k § ja niiden edelle uusi väliotsikko, 80 §:n ja 80 a §:n edelle uusi väliotsikko, 94 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 16 päivänä joulukuuta 1994 ja mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla (1218/94 ja 1486/94), uusi 2 momentti, 95 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/94), uusi 3 ja 4 momentti, 101 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/94), uusi 3 momentti, 102 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainituilla 29 päivänä joulukuuta 1994 annetuilla laeilla (1483/94 ja 1486/94), uusi 5 kohta, 122 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1486/94), uusi 2 momentti, 128 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 129 §:n edelle uusi väliotsikko, 133 §:ään uusi 4 momentti sekä lakiin uusi 141 a ja 217 a § seuraavasti:

1 §

Arvonlisäveroa suoritetaan valtiolle sen mukaan kuin tässä laissa säädetään:

3) Suomessa tapahtuvasta 26 a §:ssä tarkoitettua tavaran yhteisöhankesta;

4) Suomessa tapahtuvasta 72 l §:ssä tarkoitettua tavaran siirrosta varastointimenettelystä.

2 §

Velvollisuudesta suorittaa veroa tavaran maahantuonnista säädetään 9 luvussa ja tavaran siirrosta varastointimenettelystä 72 m §:ssä.

2 a §

Verovelvollinen 72 g §:ssä tarkoitettua edelleenmyynnistä on ostaja, jos myyjä on tehnyt myyntitositteeseen 209 a §:n 4 momentissa tarkoitettut merkinnät.

13 c §

Paliskuntaryhmän verokausi on poronhoitovuosi. Veroilmoitus verokaudelta on annettava ja vero maksettava poronhoitovuotta seuraavan heinäkuun loppuun mennessä.

18 a §

Tavaran myyntinä pidetään myös elinkei-

nonharjoittajan Suomessa harjoittaman liikkeen omaisuuteen kuuluvan tavaran siirtoa Suomesta toiseen jäsenvaltioon elinkeinonharjoittajan liiketoimia varten.

18 b §

Tavaraa ei katsota myydyin 18 a §:ssä tarkoitettulla tavalla, jos elinkeinonharjoittaja tai joku muu hänen puolestaan siirtää tavaran:

1) kuljetuksen päättymisvaltiossa suoritettavaa, hänelle myytävää tavaraan kohdistuvaa työsuoritusta varten ja tavara palautetaan työn jälkeen hänelle Suomeen;

2) väliaikaisesti hänen myymäänsä palvelua varten;

3) väliaikaisesti sellaista tarkoitusta varten, joka oikeuttaisi täysin tullittoman väliaikaisen maahantuontimenettelyn soveltamiseen, jos kyseessä olisi tuonti Yhteisön ulkopuolelta;

4) 63 c §:ssä tarkoitettua myyntiä varten; tai

5) 63 §:n 3 momentissa taikka 63 b, 70, 72 a tai 72 d §:ssä tarkoitettua myyntiä toteuttamiseksi.

Kun jokin 1 momentissa tarkoitetuista edellytyksistä lakkaa, tavara katsotaan siirretyn toiseen jäsenvaltioon 18 a §:ssä tarkoitettulla tavalla.

26 a §

Tavaran yhteisöhanke pidetään myös:
1) elinkeinonharjoittajan toisessa jäsenval-

tiossa harjoittaman liikkeen omaisuuteen kuuluvan tavaran siirtoa Suomeen elinkeinonharjoittajan liiketoimia varten;

2) elinkeinonharjoittajan liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran siirtoa muussa kuin 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa toisesta jäsenvaltiosta Suomeen käytettäväksi täällä harjoitettavassa liiketoiminnassa, jos tavara oli hankittu tai valmistettu kyseisessä jäsenvaltiossa.

26 b §

Tavaraa ei katsota hankitun 26 a §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla, jos elinkeinonharjoittaja tai joku muu hänen puolestaan siirtää tavaran:

1) Suomessa suoritettavaa, hänelle myytävää tavaraan kohdistuvaa työsuoritusta varten ja tavara palautetaan työn jälkeen hänelle siihen jäsenvaltioon, josta tavara alun perin kuljetettiin;

2) väliaikaisesti hänen myymäänsä palvelua varten;

3) väliaikaisesti sellaista tarkoitusta varten, joka oikeuttaisi täysin tullittoman väliaikaisen maahantuontimenettelyn soveltamiseen, jos kyseessä olisi tuonti Yhteisön ulkopuolelta;

4) 63 c §:ssä tarkoitettua myyntiä varten; tai

5) 70, 72 a tai 72 d §:ssä tarkoitettua myynnin toteuttamiseksi.

Kun jokin 1 momentissa tarkoitetuista edellytyksistä lakkaa, tavara katsotaan siirretyn Suomeen 26 a §:n 2 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

26 c §

Yhteisöhankinnasta ei kuitenkaan ole kyse siltä osin kuin hankintojen arvo ilman veron osuutta, lukuun ottamatta uusia kuljetusvälineitä, valmisteveronalaisia tavaroita ja 3 momentissa tarkoitettuja hankintoja, on enintään 50 000 markkaa kalenterivuodessa, jos

Yhteisöhankinnasta ei myöskään ole kyse, jos

1) tavaran myynnistä ei olisi 58 §:n taikka 70 §:n 6 tai 7 kohdan nojalla suoritettava veroa, jos myynti tapahtuisi Suomessa;

2) tavaran hankinta oikeuttaisi 127 §:ssä

tarkoitettuun palautukseen, jos myynti tapahtuisi Suomessa; tai

3) hankkijana on kansainvälinen järjestö tai sen henkilökunnan jäsen, joka olisi perustamis- tai päämajasopimuksen mukaan oikeutettu hankintaan sisältyvän veron palautukseen, jos myynti tapahtuisi Suomessa.

Yhteisöhankinnasta ei myöskään ole kyse, jos tavaran myyntiin on kuljetuksen alkamisvaltiossa sovellettu 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä vastaavaa menettelyä. Edellytyksenä on, että ulkomaisen jälleenmyyjän antamassa myyntitositteessa on merkintä siitä, että myyntiin on sovellettu edellä mainittua menettelyä.

26 d §

Kuljetusvälineenä ei kuitenkaan pidetä vesi- tai ilma-aluksia, jotka voidaan 58 §:n tai 70 §:n 6 kohdan nojalla myydä verotta.

36 §

Veroa ei suoriteta myöskään seuraavien palvelujen ja tavaroiden myynnistä:

4) äidinmaito, ihmisveri, ihmiselimet ja ihmiskudokset;

5) välittömästi terveyden- ja sairaanhoitossa käytettävät tavarat ja palvelut, jotka yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa tarkoitettu terveydenhuollon palvelujen antaja tai 35 §:n 2 kohdassa tarkoitettu terveydenhuollon ammattihenkilö tässä toiminnassaan luovuttaa toiselle terveydenhuollon palvelujen antajalle tai terveydenhuollon ammattihenkilölle.

45 §

Veroa ei suoriteta:

2) tilaisuuden järjestäjälle luovutettavaksi tarkoitettun 1 kohdassa mainitun esiintyjän esityksen myynnistä;

Edellä 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu verottomuus ei koske valokuvaa, mainosteosta, karttaa tai sen valmistamiseen käytettyä aineistoa, automaattista tietojenkäsittelyjärjestelmää tai tietokoneohjelmaa koskevan oikeuden eikä elokuvan, video-ohjelman tai muun sellaisen ohjelman esittämisoikeuden luovuttamista.

Veroa ei myöskään suoriteta tekijänoikeuslakiin perustuvan oikeuden luovuttamisesta tai oikeuden perusteella saadusta korvauksesta tekijänoikeuslain 13 §:ssä, 14 §:n 1 momentissa, 25 h §:n 1 ja 2 momentissa, 25 i, 26 a, 26 i, 47 ja 47 a §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa, kun korvauksen saajana on tekijänoikeuden haltijoita edustava järjestö tai korvaus saadaan tällaiselta järjestöltä.

46 §

Tekijän ei ole suoritettava veroa 79 c §:ssä tarkoitettun taide-esineen myynnistä eikä välittäjän tekijän omistaman taide-esineen välityksestä.

58 §

Veroa ei suoriteta sellaisten vesialusten myynnistä, vuokrauksesta tai rahtauksesta, joiden rungon suurin pituus on vähintään 10 metriä ja jotka eivät ole rakenteeltaan pääasiallisesti huvi- tai urheilukäyttöön tarkoitettuja.

63 e §

Tavarahan yhteisöhankinnan katsotaan tapahtuvan Suomessa silloinkin, kun ostaja on käyttänyt yhteisöhankinnassa Suomessa annettua arvonlisäverotunnistetta ja tavarahan kuljetus on alkanut toisesta jäsenvaltiosta, ellei ostaja näytä, että yhteisöhankinta on verotettu tai että hän on täyttänyt yhteisöhankintaan liittyvän ilmoitusvelvollisuutensa siinä jäsenvaltiossa, missä tavarahan kuljetus päättyi.

66 §

Kuljetuspalvelu on myyty Suomessa, jos se suoritetaan täällä, ellei 66 a §:n 1 momentissa toisin säädetä. Kuljetuspalvelu, joka suoritetaan sekä Suomessa että ulkomailta, katsotaan kuitenkin kokonaisuudessaan myydyn ulkomailta, jos kuljetus tapahtuu suoraan ulkomaille tai ulkomailta, ellei 66 a §:n 1 momentissa toisin säädetä.

66 a §

Tavarahan yhteisökuljetus on myyty Suomessa, jos kuljetus alkaa täältä, ellei 2 momentissa toisin säädetä. Yhteisökuljetuksella tarkoitetaan tavarahan kuljetusta jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon ja tällaiseen kuljetuk-

seen välittömästi liittyvää jäsenvaltiossa suoritettavaa tavarahan kuljetusta.

67 §

Seuraavat palvelut on myyty Suomessa, jos ne suoritetaan täällä, ellei 67 a §:n 1 momentissa tai 67 b §:ssä toisin säädetä:

67 a §

Jos tavarahan yhteisökuljetukseen liittyvän lastaus- ja purkupalvelun sekä muun vastaavan palvelun ostaja käyttää ostossa jossakin jäsenvaltiossa annettua arvonlisäverotunnistetta, palvelu on myyty Suomessa, jos kyseinen tunniste on annettu Suomessa.

67 b §

Jos irtaimen esineen arvonmäärityksen tai irtaimen esineeseen kohdistuvan työsuorituksen ostaja käyttää ostossa jossakin jäsenvaltiossa annettua arvonlisäverotunnistetta, palvelu on myyty Suomessa, jos kyseinen tunniste on annettu Suomessa. Tätä sovelletaan kuitenkin vain, jos esine kuljetetaan pois siitä jäsenvaltiosta, jossa palvelu suoritettiin.

70 §

Veroa ei suoriteta seuraavista myynneistä:

6) ilma-aluksen, sen varaosan tai varusteen myynti sellaisen elinkeinonharjoittajan käyttöön, joka maksua vastaan harjoittaa pääasiallisesti kansainvälistä lentoliikennettä;

7) tavarahan myynti ammattimaisessa kansainvälisessä liikenteessä olevan vesi- tai ilma-aluksen varustamiseksi tai tällaisella aluksella tapahtuvaa myyntiä varten sekä tällaisella aluksella tapahtuva myynti ulkomaille matkustaville, ellei 70 a §:ssä toisin säädetä.

70 a §

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden 2 ja 3 momentissa tarkoitettua myynnistä matkustajalle, jolla on toiseen jäsenvaltioon tapahtuvaa vesi- tai ilmakuljetusta koskeva matkalippu tai vastaava asiakirja, jos myynti tapahtuu:

1) satamassa tai lentokentällä sijaitsevassa, tullikoodeksin 99 artiklassa tarkoitettussa tullivarastossa tai 72 j §:ssä tarkoitettussa varastossa; tai

2) vesi- ja ilma-aluksessa toiseen jäsenvaltioon tapahtuvan kuljetuksen aikana.

Muu tavaroiden myynti ulkomaille matkustaville 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun kuljetuksen aikana on verotonta, jos tavarat on tarkoitettu kulutettaviksi aluksella.

70 b §

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden myynnistä matkustajalle, jonka kotipaikka ei ole Yhteisössä eikä Norjassa, jos hänen selvitetään, siten kuin asetuksella säädetään, vieneen tavarat käyttämättöminä Yhteisöstä myyntikuukautta seuraavien kolmen kuukauden kuluessa ja jos matkustajalta peritty vastike on vähintään 250 markkaa.

Veroa ei suoriteta tavarain tai tavaramukaisesti kokonaisuuden muodostavan tavararyhmän myynnistä henkilölle, jonka kotipaikka on Norjassa ja joka on välittömästi myyntiin liittyen vienyt tavarat matkatavarana Norjaan ja maksanut siellä arvonlisäveron maahantuonnin yhteydessä. Edellytyksenä on lisäksi, että tavarain tai tavararyhmän myyntihinta ilman veroa on vähintään 1 000 markkaa.

Veroa ei suoriteta matkatavaroissa mukaan otettavien tavaroiden myynnistä 70 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetussa paikassa Yhteisön ulkopuolelle matkustavalle. Henkilölle, jonka kotipaikka on Norjassa, saadaan verotta myydä kuitenkin vain alkoholi-juomia, tupakkavalmisteita, suklaa- ja makeist tuotteita, hajusteita, kosmeettisia aineita ja toaletti valmisteita.

71 §

Veroa ei suoriteta seuraavista myynneistä:

1) Yhteisön ulkopuolelle kuljetettavaa tai ulkoisessa passitusmenettelyssä olevaa tavaraa taikka sisäisessä passitusmenettelyssä olevaa maahantuotavaa tavaraa koskevan kuljetuspalvelun ja kuljetukseen välittömästi liittyvän lastaus- ja purkupalvelun sekä muun sellaisen palvelun myynti;

2) kuljetus-, lastaus- ja purkupalvelun sekä muun tavarain maahantuontiin liittyvän palvelun myynti, jos palvelun arvo on 91 §:n mukaan sisällytettävä maahan tuodun tavarain veron perusteeseen;

3) palvelun myynti ammattimaisessa kansainvälisessä liikenteessä olevan vesi- tai ilma-aluksen taikka sen lastin välittömiä tar-

peita varten sekä tällaisella aluksella tapahtuva palvelun myynti ulkomaille matkustaville;

4) ilma-aluksen, sen varaosan tai varusteen vuokraus tai niihin kohdistuvan työsuorituksen myynti taikka ilma-aluksen rahtaus sellaisen elinkeinonharjoittajan käyttöön, joka maksua vastaan harjoittaa pääasiallisesti kansainvälistä lentoliikennettä;

6) tavaraan kohdistuvan korjaustyön myynti takuu- tai muun vastaavan sitoumuksen nojalla sitoumuksen antaneelle ulkomaiselle elinkeinonharjoittajalle, joka ei ole Suomessa verovelvollinen;

7) kansainvälistä teleliikennettä koskevan telepalvelun myynti ulkomailta teletoimintaa harjoittavalle yritykselle tai yhteisölle;

8) kansainvälistä postiliikennettä koskevan kuljetuspalvelun ja siihen liittyvien palvelujen myynti ulkomailta postiliikennettä harjoittavalle yritykselle tai yhteisölle;

9) jäljempänä 80 §:ssä tarkoitetun matkatoimistopalvelun myynti siltä osin kuin kysymys on toisten elinkeinonharjoittajien Yhteisön ulkopuolella välittömästi matkustajan hyväksi luovuttamista palveluista ja tavaroista;

10) verotta 58 §:n, 59 §:n 4 kohdan, 70, 70 b, 71 tai 72 d §:n nojalla myytävien tavarain ja palvelujen välitys.

72 b §

Yhteisömyynnistä ei kuitenkaan ole kyse silloin, kun ostajana on 63 b §:n 2 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu henkilö,

1) jonka hankinnat eivät ylitä asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavaa yhteisöhankintojen verotettavuuden alarajaa eikä henkilö ole hakeutunut hankinnoistaan verovelvolliseksi; tai

2) jonka hankinta ei asianomaisessa jäsenvaltiossa 26 c §:n 3 momenttia vastaavan säännöksen nojalla muodosta verotettavaa yhteisöhankintaa.

Uusien kuljetusvälineiden myynti katsotaan yhteisömyynniksi myös silloin, kun kyse on 3 momentissa tarkoitettusta tilanteesta tai kun ostaja on yksityishenkilö.

Tavarain myyntiä ei pidetä yhteisömyyntinä, jos myyntiin on sovellettu 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä.

Yhteisömyyntinä pidetään myös 18 a §:ssä tarkoitettua tavaran siirtoa.

72 d §

Veroa ei suoriteta tavaroiden ja palvelujen myynnistä toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville diplomaattisille ja muille samassa asemassa oleville edustustoille, lähetettyjen konsulien virastoille sekä niiden henkilökunnalle vastaavin edellytyksin kuin verottomuus tai palautus myönnetään sijaintivaltiossa.

Veroa ei myöskään suoriteta tavaroiden ja palvelujen myynnistä toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville kansainvälisille järjestöille ja niiden henkilökunnalle niillä edellytyksillä ja rajoituksilla, jotka on sovittu järjestön perustamis- tai päämajasopimuksessa. Verottomuuden edellytyksenä on, että sijaintivaltio on hyväksynyt järjestön kansainväliseksi järjestöksi.

Veroa ei suoriteta tavaroiden ja palvelujen myynnistä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle Euroopan yhteisöjen toimielimelle vastaavin edellytyksin kuin verottomuus myönnetään sijaintivaltiossa.

Verottomuuden edellytykset on osoitettava asetuksessa säädettävällä tavalla.

72 f §

Tavaran yhteisöhankinnasta ei suoriteta veroa, jos:

2) tavaran myynnistä ei olisi 46 tai 61 §:n taikka 72 h §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdan nojalla suoritettava veroa, jos myynti tapahtuisi Suomessa;

3) hankkija olisi oikeutettu saamaan hankinnasta suoritettavan veron 122 §:n nojalla kokonaan takaisin ja hän on täyttänyt 162 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa.

Varastointimenettelyihin, vapaa-alueisiin ja vapaavarastoihin liittyvät verottomuudet

72 h §

Veroa ei suoriteta:

1) sellaisen tavaran myynnistä, joka asetetaan Yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (tullikoodeksi) 50 tai 98 artiklassa tarkoitettuun varastointimenettelyyn, taikka siirretään tul-

likoodeksin 166 artiklassa tarkoitettulle vapaa-alueelle tai vapaavarastoon;

2) sellaisen 72 i §:ssä tarkoitettujen tavaran maahantuonnista ja myynnistä, joka siirretään 72 j §:ssä tarkoitettuun verovarastointimenettelyyn;

3) edellä 1 kohdassa tarkoitettussa varastointimenettelyssä, vapaa-alueella tai vapaavarastossa olevan tavaran myynnistä;

4) sellaisen 72 i §:ssä tarkoitettujen tavaran myynnistä, joka on 72 j §:ssä tarkoitettussa verovarastointimenettelyssä;

5) tullikoodeksin 51 tai 99 artiklassa tarkoitettussa varastossa, vapaa-alueella, vapaavarastossa taikka 72 j §:ssä tarkoitettussa verottomassa varastossa suoritettujen palvelujen myynnistä, jos palvelu kohdistuu edellä 3 tai 4 kohdassa tarkoitettuun tavarahan.

Jos kyse on tavarasta, jonka siirto vapaavarastosta tai vapaa-alueelta muualle Yhteisöön ei muodostaisi tavaran maahantuontia, edellä 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen verottomuuden edellytyksenä on, että tavara asetetaan tullikoodeksin 161 artiklassa tarkoitettuun vientimenettelyyn.

Edellä 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen myynnin verottomuuden edellytyksenä on, ettei tavaraa myyntiin liittyen siirretä pykälässä tarkoitettua menettelyä, vapaa-alueelta tai vapaavarastosta.

Tavaran yhteisöhankinnasta ei suoriteta veroa, jos tavaran myynnistä ei olisi 1 momentin 1 tai 2 kohdan nojalla suoritettava veroa, jos myynti tapahtuisi Suomessa.

72 i §

Edellä 72 h §:n 1 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuja tavaroita ovat seuraavat tullitariffi- ja tilastointinimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) n:o 2658/87 (tullitariffi) tarkoitettut tavarat:

- 1) tina, nimike 8001;
- 2) kupari, nimikkeet 7402, 7403, 7405 ja 7408;
- 3) sinkki, nimike 7901;
- 4) nikkeli, nimike 7502;
- 5) alumiini, nimike 7601;
- 6) lyijy, nimike 7801;
- 7) indium, nimikkeet ex. 8112 91 ja ex. 8112 99;
- 8) vilja, nimikkeet 1001—1005, 1006 (vain käsittelemätön riisi) ja 1007—1008;
- 9) öljysiemenet ja öljyhedelmät, nimikkeet

1201—1207, kookospähkinät, parapähkinät ja cashew-pähkinät, 0801, muut pähkinät 0802 ja oliivit, 0711 20;

10) jyvät ja siemenet (sisältäen soijapavut), nimike 1201—1207;

11) kahvi, ei paahdettu, nimikkeet 0901 11 00 ja 0901 12 00;

12) tee, nimike 0902;

13) kaakaopavut, kokonaiset tai rouhitut, raa'at tai paahdetut, nimike 1801;

14) raakasokeri, nimikkeet 1701 11 ja 1701 12;

15) kumi, alkumuodot tai laatat, levyt tai kaistaleet, nimikkeet 4001 ja 4002;

16) villa, nimike 5101;

17) kemikaalit irtolastina, luvut 28 ja 29;

18) mineraaliöljyt (sisältäen propaanin ja butaanin; sisältäen myös petroleumiraakaöljyt); nimikkeet 2709, 2710, 2711 12 ja 2711 13;

19) hopea, nimike 7106;

20) platina (palladium, rodium), nimikkeet 7110 11 00, 7110 21 00 ja 7110 31 00;

21) perunat, nimike 0701;

22) kasvisöljyt ja -rasvat sekä niiden jakeet, sekä puhdistetut että puhdistamattomat, mutta kemiallisesti muuntamattomat, nimikkeet 1507—1515;

23) selluloosa, nimikkeet 4701—4706.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös muihin tavaroihin, jos tavarat on tarkoitettu elinkeinonharjoittajalle 70 §:n 7 kohdassa, 70 a §:ssä tai 70 b §:n 3 momentissa tarkoitettuja myyntejä varten.

72 j §

Verovarastointimenettelyssä olevalla tavarella tarkoitetaan 72 k §:ssä tarkoitettua luvan nojalla pidetyssä verottomassa varastossa olevaa tavaraa, joka ei ole tullikoodeksin 50 tai 98 artiklassa tarkoitettua varastointimenettelyssä. Tavarat ei kuitenkaan katsota olevan verovarastointimenettelyssä, jos se on tarkoitettu myytäväksi vähittäiskauppavaiheessa, lukuun ottamatta 72 i §:n 2 momentissa tarkoitettua tavaraa, tai jos sitä käytetään varastossa.

Valmisteveron alaisten tavaroiden katsotaan olevan verovarastointimenettelyssä silloin, kun ne ovat valmisteverotuslain 7 §:n 2 kohdassa tarkoitettua varastossa.

Tavara on verovarastointimenettelyssä silloinkin, kun se siirretään Suomen alueella

verottomasta varastosta tai 2 momentissa tarkoitettua varastosta toiseen.

72 k §

Luvan verottoman varaston pitämiseen antaa lääninverovirasto hakemuksesta. Lupapäätöksessä vahvistetaan varaston pitämistä koskevat ehdot. Lääninverovirasto voi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

Varastonpitäjäksi voidaan hyväksyä elinkeinonharjoittaja, joka taloudellisten olosuhteidensa puolesta ja muutoinkin on sellaiseksi sopiva.

Varastonpitäjäksi hyväksyminen voidaan peruuttaa, jos hyväksymisen edellytyksiä ei enää ole tai jos lupaehtoja ei ole noudatettu.

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset varaston pitämistä koskevista ehdoista.

72 l §

Veroa on suoritettava tavarat siirrosta 72 h §:ssä tarkoitettua menettelystä, vapaa-alueelta tai vapaavarastosta.

Veroa ei kuitenkaan suoriteta, jos

1) tavaraa ei ole maahantuotu tai ostettu yhteisöhankeintana eikä tavaraa ja siihen kohdistuvaa palvelua ole myyty 72 h §:n nojalla verotta;

2) siirrosta on kyse tavarat maahantuonnista;

3) tavarat siirto liittyy tavarat myyntiin; tai

4) tavara siirretään Yhteisön ulkopuolelle.

72 m §

Velvollinen suorittamaan veroa 72 l §:ssä tarkoitettua tavarat siirrosta on se, joka aiheuttaa 72 h §:ssä tarkoitettua menettelyn päättymisen tai siirron vapaa-alueelta tai vapaavarastosta.

Veron suorittamisvelvollisuus syntyy, kun tavara siirtyy 72 h §:ssä tarkoitettua menettelystä, vapaa-alueelta tai vapaavarastosta.

Tavarat siirrosta verovarastointimenettelystä suoritettavasta verosta on vastuussa myös verottoman varaston tai 72 j §:n 2 momentissa tarkoitettua varaston pitäjä.

72 n §

Edellä 72 l §:ssä tarkoitettua tavarat siirrosta suoritettavan veron perusteeseen luetaan, jos tavaraa ei ole 72 h §:n 1 momentin 3 tai 4 kohdan nojalla myyty verotta,

1) 72 h §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdan nojalla verottoman tavaran myynnin, maahantuonnin tai yhteisöhankinnan veron perusteen arvo; ja

2) 72 h §:n 1 momentin 5 kohdan nojalla verottomien palvelujen myyntien veron perusteen arvo.

Jos tavara on 72 h §:n 1 momentin 3 tai 4 kohdan nojalla myyty verotta, veron perusteeseen luetaan:

1) viimeisen tällaisen tavaran myynnin veron perusteen arvo; ja

2) niiden 72 h §:n 1 momentin 5 kohdan nojalla verottomien palvelujen myyntien veron perusteen arvo, jotka on suoritettu 1 kohdassa tarkoitettujen tavaran myynnin jälkeen.

73 §

Tavaran siirrosta varastointimenettelystä suoritettavan veron perusteesta säädetään 72 n §:ssä.

73 a §

Edellä 26 a §:n 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua yhteisöhankinnasta suoritettavan veron peruste on 74 §:ssä tarkoitettu arvo.

Tuet ja avustukset

79 §

Käytetyt tavarat sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineet

79 a §

Kun verovelvollinen jälleenmyyjä myy verollista edelleenmyyntiä varten hankkimansa käytetyn tavaran taikka taide-, keräily- tai antiikkiesineen, veron perusteena saadaan pitää voittomarginaalia ilman veron osuutta.

Tavara katsotaan hankitun edelleenmyyntiä varten myös silloin, kun se myydään osina.

Verovelvollisella jälleenmyyjällä tarkoitetaan verovelvollista, joka liiketoiminnan muodossa ostaa tai maahantuo käytettyjä ta-

varoita taikka taide-, keräily- tai antiikkiesineitä edelleenmyyntiä varten.

79 b §

Käytetyillä tavaroilla tarkoitetaan irtaimia esineitä, jotka ovat olleet käytössä ja jotka soveltuvat edelleen käytettäväksi sellaisinaan, korjauksen tai kunnostuksen jälkeen taikka osiin purettuina. Käytettyinä tavaroina ei kuitenkaan pidetä taide-, keräily- tai antiikkiesineitä.

79 c §

Taide-esineillä tarkoitetaan seuraavia tullitariffissa luokiteltuja tavaroita:

1) taulut, alkuperäiskaiverrukset ja muut nimikkeeseen 9701 tai 9702 00 00 kuuluvat esineet;

2) nimikkeeseen 9703 00 00 kuuluvat veistokset ja niistä tekijän tai hänen oikeudenomistajiensa valvonnassa valmistamat jäljennökset enintään kahdeksan kappaleen määrään; ja

3) nimikkeeseen 5805 00 00 kuuluvat kuvakudokset ja nimikkeeseen 6304 00 00 kuuluvat seinävaatteet edellyttäen, että ne on tehty käsin taitelijan alkuperäisluonnosten mukaan, enintään kahdeksana jäjennöksenä työtä kohden.

79 d §

Keräilyesineillä tarkoitetaan seuraavia tullitariffissa luokiteltuja tavaroita:

1) nimikkeeseen 9704 00 00 kuuluvat postimerkit, veromerkit, arvoleimat, ensipäiväkuoret, ehiöt ja vastaavat tavarat, edellyttäen, että ne eivät ole voimassa eivätkä tule voimaan tai että niiden hinta määräytyy keräilyarvon perusteella; ja

2) kokoelmat ja keräilyesineet, joilla on eläintieteellistä, kasvitieteellistä, mineralogista, anatomista, historiallista, arkeologista, paleontologista, etnografista tai numismaattista arvoa.

79 e §

Antiikkiesineellä tarkoitetaan tavaroita, jotka ovat yli 100 vuotta vanhoja ja jotka eivät ole taide- tai keräilyesineitä.

79 f §

Edellä 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä sovelletaan vain sellaisten tavaroiden myyn-

tiin, jotka verovelvollinen jälleenmyyjä on ostanut Suomessa tai Yhteisössä:

- 1) muulta kuin elinkeinonharjoittajalta;
- 2) elinkeinonharjoittajalta, jonka myynti on vapautettu verosta 61 §:n, 223 §:n tai vastaavan säännöksen perusteella taikka vastaavan säännöksen perusteella toisessa jäsenvaltiossa;
- 3) elinkeinonharjoittajalta, jonka myynti on vapautettu verosta 46 §:n perusteella tai vastaavan säännöksen perusteella toisessa jäsenvaltiossa;
- 4) elinkeinonharjoittajalta, joka soveltaa myyntiinsä 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä tai vastaavaa menettelyä toisessa jäsenvaltiossa, ja myyntitositteessa on tätä koskeva merkintä; taikka
- 5) 62 §:ssä tarkoitettulla tavalla liiketoiminnan luovuttajalta, jos luovuttaja on ostanut tavaran 1—4 kohdassa tarkoitettulta myyjältä taikka jos luovuttaja ei ole tehnyt itse maahantuomastaan taide-, keräily- tai antiikkiesineistä 10 luvussa tarkoitettua vähennystä.

79 g §

Verovelvollinen jälleenmyyjä saa soveltaa 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä myös itse maahantuomiinsa taide-, keräily- ja antiikkiesineisiin.

79 h §

Jos verovelvollinen jälleenmyyjä on tehnyt myyntitositteeseen myynnistä suoritettavaa veroa koskevan merkinnän, myyntiin sovelletaan 79 a tai 79 g §:n estämättä tämän lain yleisiä säännöksiä.

79 i §

Mitä 79 a §:ssä säädetään, ei sovelleta 26 d §:ssä tarkoitettujen uusien kuljetusvälineiden myyntiin, kun kuljetusväline kuljetetaan 72 b §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla toiseen jäsenvaltioon.

79 j §

Edellä 79 a §:ssä tarkoitettu voittomarginaali on tavaran myynnistä saadun vastikkeen ja tavaran ostohinnan erotus, ellei 79 k §:ssä toisin säädetä.

Verovelvollisen jälleenmyyjän itse maahantuoman taide-, keräily- tai antiikkiesineen 1 momentissa tarkoitettuna ostohintana pidetään 9 luvussa tarkoitettua veron perustetta lisättyinä veron osuudella.

Jos tavaran ostohinta on suurempi kuin sen myynnistä saatu vastike, erotusta ei voida vähentää muiden tavaroiden myynnistä saaduista vastikkeista.

79 k §

Verovelvollinen jälleenmyyjä saa käyttää voittomarginaalina 162 §:ssä tarkoitettua verokauden voittomarginaalia.

Verokauden voittomarginaali on verokauden aikana myydyistä 79 a §:ssä tarkoitettun menettelyn piiriin kuuluvista tavaroista saatujen vastikkeiden yhteismäärän ja sen aikana hankittujen mainitun menettelyn piiriin kuuluvien tavaroiden ostohintojen yhteismäärän erotus.

Jos 2 momentissa tarkoitettu ostohintojen yhteismäärä on suurempi kuin myydyistä tavaroista saatujen vastikkeiden yhteismäärä, erotus voidaan lisätä seuraavalla verokaudella tämän pykälän mukaisen menettelyn piirissä olevien tavaroiden ostohintojen yhteismäärään.

Jos tavara, jonka ostohinta on 2 momentissa tarkoitettulla tavalla vähennetty verokauden voittomarginaalia laskettaessa, otetaan muuhun tarkoitukseen kuin verollisena edelleenmyytäväksi tai jos sen myyntiin sovelletaan 79 j §:ää taikka jos myyntitositteeseen on tehty 79 h §:ssä tarkoitettu veroa koskeva merkintä, vähennetty määrä on lisättävä verokauden voittomarginaaliin.

Matkatoimistopalvelut

80 §

Eriyissäännöksiä

80 a §

86 §

Tavaran maahantuonnilla tarkoitetaan tavaran tuontia Yhteisöön. Tavaran maahantuontina ei kuitenkaan pidetä sellaisen tavaran tuontia, joka on muussa kuin 86 a §:n 4 momentissa tarkoitettussa tilanteessa asetettu tullikoodeksin 163—165 artiklassa tarkoitettuun sisäiseen passitusmenettelyyn.

86 a §

Mitä edellä 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös Yhteisön tullialueelta, mutta Yhteisön veroalueen ulkopuolelta tuotavaan tavarahan, joka on asetettu tullikodeksiin 163—165 artiklan mukaiseen sisäiseen passitusmenettelyyn tai johonkin 3 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn.

90 §

Yhteisön ulkopuolella korjattavana, valmistettavana tai muutoin käsiteltävänä olleen tavaran samoin kuin korjattavaksi viedyn tilalle tuodun samanlaatuisen tavaran veron peruste on korjaus-, käsittely- tai niitä vastaavien muiden kustannusten ja lähetyskulujen määrä sekä Yhteisön ulkopuolella tavarahan lisättyjen tavaran osien arvo. Säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos tavara on myyty verotta Yhteisön ulkopuolelle tai jos Suomessa vähennykseen oikeuttavassa käytössä ollut tavara on myyty Yhteisön ulkopuolella.

91 §

Veron perusteeseen sisällytetään tavaran kuljetus-, lastaus-, purkaus- ja vakuutus-kustannukset sekä muut maahantuontiin liittyvät kustannukset kuljetussopimuksen mukaiseen ensimmäiseen Suomessa olevaan määräpaikkaan saakka.

Jos veron suorittamisvelvollisuuden syntyhetkellä on tiedossa, että tavara kuljetetaan toiseen Yhteisön alueella sijaitsevaan määräpaikkaan, kustannukset sisällytetään kuitenkin veron perusteeseen tähän määräpaikkaan saakka.

93 a §

Veron perusteeseen sisällytetään myös maahantuotuun tavarahan kohdistuneiden sellaisten palvelujen veron perusteen arvo, jotka on 72 h §:n 1 momentin 5 kohdan nojalla myyty verotta.

Jos maahantuotu tavara on 72 h §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla myyty verotta, veron peruste on viimeisen tällaisen tavaran myynnin veron perusteen arvo lisättyinä tämän myynnin jälkeen suoritettujen 1 mo-

mentissa tarkoitettujen palvelujen veron perusteen arvolla.

94 §

Verotonta on seuraavien tavaroiden maahantuonti:

2) tekijän omistama 79 c §:ssä tarkoitettu taide-esine;

9) 58 §:n 1 momentissa tarkoitettut vesialukset ja 70 §:n 6 kohdassa tarkoitettut ilma-alukset, varaosat ja varusteet;

21) tullilain 9 §:n perusteella tullittomat tavarat;

22) 129 §:n 1 momentissa tarkoitettut Euroopan yhteisöjen viralliseen käyttöön hankitut tavarat, jos tavaran maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisättyinä arvonnalisäveron osuudella olisi vähintään 500 markkaa.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös Yhteisön tullialueelta, mutta Yhteisön veroalueen ulkopuolelta tuotavaan tavarahan, joka olisi tulliton, jos se tuotaisiin tullialueen ulkopuolelta.

95 §

Suomen ja Yhteisön ulkopuolisen maan välisessä ammattimaisessa liikenteessä olevan kulkuneuvon henkilökuntaan kuuluvan henkilön ja tullittomuusasetuksen 49 artiklassa tarkoitettun rajatyöntekijän osalta sovelletaan, mitä tullilain 12 §:n 1 momentissa säädetään.

Jos 3 momentissa tarkoitettu kulkuneuvon henkilökuntaan kuuluva henkilö, jonka kotipaikka on Yhteisössä, on työtehtäviensä vuoksi ollut yhtäjaksoisesti yli 15 vuorokautta Suomen ulkopuolella, sovelletaan, mitä 1 momentissa säädetään.

101 §

Mitä tullilainsäädännössä säädetään Yhteisön tullialueelle tuotavaa tavaraa koskevista muodollisuuksista sekä väliaikaisesta varastoinnista, siirtämisestä vapaavarastoon tai vapaa-alueelle taikka asettamisesta tullivarastointimenettelyyn, sisäiseen jalostusmenettelyyn suspensiojärjestelyin tai väliaikaiseen maahantuontimenettelyyn täysin tul-

leitta, sovelletaan myös Yhteisön tullialueelta, mutta Yhteisön veroalueen ulkopuolelta Yhteisön veroalueelle tuotavaan tavarahan.

102 §

Verovelvollinen saa vähentää verollista liiketoimintaa varten:

4) autoverosta autoverolain mukaan suoritettun arvonlisäveron;

5) tekemästään 72 l§:ssä tarkoitettua tavaran siirrosta varastointimenettelystä suoritettavan veron.

Hankintaan sisältyvällä verolla tarkoitetaan tässä laissa 1 momentissa tarkoitettua veroa.

102 a §

Vähennysoikeuden edellytyksenä on, että verovelvollisella on toiselta verovelvolliselta ostamastaan tavarasta tai palvelusta tositate, josta ilmenee myynnistä suoritettava vero.

Maahan tuodusta tavarasta suoritettavan veron vähennysoikeuden edellytyksenä on, että maahantuojalla on tullauspäätös ja siihen liittyvät asiakirjat.

113 §

Vuokrauspalvelun ostaja saa vähentää vuokralle ottamansa tavaran maahantuonnista suoritettavan veron, jos hänen on suoritettava veroa tavaran vuokraamisesta 9 §:n perusteella.

115 §

Tavarasta ei saa tehdä 102 §:ssä tarkoitettua vähennystä, jos sen myyjä on soveltanut myyntiin 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä.

Verovelvollinen jälleenmyyjä ei saa vähentää itse maahantuomastaan taide-, keräily- tai antiikkiesineestä suoritettavaa veroa, jos hän soveltaa tavaran myyntiin 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä.

122 §

Ulkomaalaisella elinkeinonharjoittajalla, joka ei ole harjoittamastaan myynnistä verovelvollinen ja jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa, on oikeus saada palautuksena hankintaan sisältyvä arvonlisävero, jos tavaran tai palvelun hankinta liittyy ulkomaalaisen

2) Suomessa harjoittamaan 9 §:ssä tarkoi-

tettuun myyntiin, josta ostaja on verovelvollinen tai jossa ostajana on valtio.

Oikeus palautukseen koskee vain veroa, joka olisi voitu 10 luvun säännösten nojalla vähentää, jos ulkomaalainen olisi ollut toiminnastaan verovelvollinen.

Diplomaattiset hankinnat

127 §

Ulkovallan Suomessa toimivalle diplomaattiselle ja muulle samassa asemassa olevalle edustustolle sekä lähetetyn konsulin virastolle voidaan vastavuoroisesti hakemuksesta palauttaa viralliseen käyttöön ostettujen tavaroiden ja palvelujen hankintaan sisältyvä vero.

Ulkovallan Suomessa toimivalle diplomaattiselle edustajalle ja lähetetylle konsulille voidaan vastavuoroisesti hakemuksesta palauttaa tavaroiden ja palvelujen hankintaan sisältyvä vero, kun tavara tai palvelu on ostettu diplomaattisen edustajan tai lähetetyn konsulin taikka hänen talouteensa kuuluvan perheenjäsenen henkilökohtaiseen käyttöön.

Palautuksen edellytyksenä on, että yksittäisen tavaran tai palvelun verollinen ostohinta on vähintään 1 000 markkaa.

128 §

Hakemus verojen palauttamisesta on tehtävä ulkoasiainministeriölle kalenterivuoden neljännekseltä ja viimeistään vuoden kuluessa hakemukseen liitettävän laskun maksupäivästä. Ulkoasiainministeriö vahvistaa, onko hakijalla vastavuoroisuuden, hakijan aseman sekä tavaran tai palvelun käyttötarkoituksen perusteella oikeus palautukseen. Uudenmaan lääninverovirasto tarkistaa muut palautuksen edellytykset ja palauttaa veron.

Verohallitus määrää tarkemmin hakemukseen sisällytettävistä tiedoista ja hakemukseen liitettävistä asiakirjoista.

Euroopan yhteisöjen toimielimet

129 §

Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitsevalle toimielimelle palautetaan kalenterivuosittain hakemuksesta Suomesta viralliseen käyttöön ostettujen tavaroiden ja palvelujen hankintaan sisältyvä vero.

Euroopan yhteisöille palautetaan kalenteri-

vuosittain hakemuksesta Euroopan yhteisöjen ja Suomessa sijaitsevan julkisen tai yksityisen yhteisön välillä tehdyn tilaustutkimusta koskevan sopimuksen tai yhteistyösopimuksen perusteella Suomesta ostettujen tavaroiden ja palvelujen tai maahan tuotujen tavaroiden hankintaan sisältyvä vero. Vero palautetaan siltä osin kuin Euroopan yhteisöt rahoittaa hankinnan ja ostajalla ei ole 10 luvun nojalla oikeutta vähentää hankintaan sisältyvää veroa tai saada sitä 122 tai 131 §:n nojalla palautuksena.

Palautuksen edellytyksenä on, että tavarain tai palvelun verollinen ostohinta tai maahantuonnista suoritettavan veron peruste lisätynä arvonlisäveron osuudella on vähintään 500 markkaa.

131 §

Elinkeinonharjoittajalla on oikeus saada palautuksena tavarain tai palvelun hankintaan sisältyvä vero, jos hankinta liittyy:

1) toimintaan, josta ei suoriteta veroa 55, 56 ja 58 §:n, 59 §:n 4 kohdan, 70—72 e §:n tai 72 h §:n perusteella;

132 §

Ulkomaalaisella ei ole oikeutta saada 131 §:ssä tarkoitettua palautusta, jos hän on 122 §:n mukaan oikeutettu palautukseen.

133 §

Mitä 13—23 luvussa säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös 130 ja 131 §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeutettuun sekä tavarain yhteisöhankkijaan, jonka ei ole 72 f §:n nojalla suoritettava veroa.

Mitä 3 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta henkilöön, joka ei harjoita Suomessa muuta kuin 131 §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeuttavaa myyntiä ja joka ei halua käyttää palautusoikeuttaan. Jos kyse on 72 a §:ssä tarkoitettusta myynnistä, 3 momenttia kuitenkin sovelletaan.

140 §

Veron perusteesta vähennettävä 80 §:n 2 momentissa tarkoitettu määrä ja 79 k §:n 2 momentissa tarkoitettu verokauden aikana hankitun tavarain ostohinta kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana palvelu tai tavara on vastaanotettu.

Veron perusteeseen 80 §:n 3 momentin tai 79 k §:n 4 momentin nojalla tehtävä lisäys kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana palvelu tai tavara on otettu muuhun käyttöön taikka 79 h §:ssä tarkoitettua tavarasta on veloitettu ostajaa.

Jos verovelvollinen jälleenmyyjä soveltaa itse maahantuomansa taide-, keräily- tai antiikkiesineen myyntiin lain yleisiä säännöksiä, vähennetään maahantuonnista suoritettava vero siltä kalenterikuukaudelta, jolle tavarain myynnistä suoritettava vero kohdistetaan.

141 a §

Tavarain yhteisöhankinnasta tehtävä vähennys kohdistetaan samalle kalenterikuukaudelle kuin yhteisöhankinnasta suoritettava vero.

148 §

Jos 1 tai 2 momentissa mainittu vero on maksuunpantu tai jos vero maksetaan 1 tai 2 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, maksu käytetään maksuunpannun maksamatta olevan veron, veronkorotuksen ja veronlisäyksen sekä perittävän viivästyskoron, jäämämaksun ja viivekoron suoritukseksi.

149 §

Jos 10 luvussa taikka 78 tai 80 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä ei voida tehdä täysimääräisinä kalenterikuukauden tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan seuraaville kalenterikuukausille. Lääninverovirasto maksaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on hakenut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena takaisin, ei sitä saa vähentää seuraavilla tilikausilla.

154 §

Maksuunpantavalle määrälle määrätään veronlisäystä siitä päivästä, jona palautus on maksettu, asetettavaan eräpäivään, viimeksi mainittu päivä mukaan lukien. Veronlisäyksen määrä lasketaan muutoin sen mukaan,

mitä laissa veronlisäyksestä ja viivekorosta (1556/95) säädetään.

158 §

Verovelvollista koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella verovelvollisen kotikunta on. Kotikuntana pidetään kuntaa, jossa verovelvolliselle verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) mukaan olisi määrättävä valtionvero.

162 b §

Yhteenveltoilmoitus tulee antaa myös silloin, kun verovelvollisen tekemä tavaran yhteisöhankinta katsotaan 63 f §:n nojalla verotetun kuljetuksen päättymisvaltiossa.

169 §

Verovelvollisen on verohallituksen, lääninveroviraston tai veroasiamiehen kehotuksesta esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiinpanonsa sekä kaikki se toimintaan liittyvä ja muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksensa tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

Suoritetusta tarkastuksesta on laadittava kertomus, ellei erityisistä syistä muuta johdu.

Tarkastuksessa noudatettavasta menettelystä sekä esitettävästä aineistosta ja omaisuudesta säädetään tarkemmin asetuksella.

175 §

Lääninverovirasto antaa asianomaisen tai veroasiamiehen pyynnöstä päätöksen rekisteröintiasiassa sekä verovelvollisuusryhmän muodostamis- ja purkamisasiassa.

179 §

Verovelvollisen kuoltua jälkiverotus kohdistetaan kuolinpesään. Jälkiverotus on toimitettava vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu lääninverovirastolle.

180 §

Jälkiverotus voidaan jättää toimittamatta,

jos 179 §:ssä tarkoitettu veron maksamatta jääminen tai liian suuri palautus johtuu selaisesta virheestä, jonka johdosta toisen verovelvollisen maksettavaksi on tullut liikaa veroa tai 122 §:ssä tai 131 §:ssä tarkoitettu vero on jäänyt palauttamatta. Edellytyksenä on se, että verovelvollinen esittää palautukseen oikeutetun antaman sitoumuksen, jossa tämä luopuu oikeudestaan palautukseen. Sitoumuksen antaneelle ei palauteta veroa.

183 §

Jos verovelvollinen maksaa verokaudelta tilitettävää veroa ilman maksuunpanoa 147 §:ssä säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä oma-aloitteisesti maksettava veronlisäystä.

Jos verokaudelta tilitettävää veroa ei ole maksettu 147 §:ssä säädettyssä määräajassa, määrätään maksamatta jääneelle verolle veronlisäystä. Veronlisäystä määrätään myös määräajan jälkeen maksetulle verolle, jolle verovelvollinen ei ole 1 momentissa tarkoitulla tavalla maksanut veronlisäystä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin laissa veronlisäyksestä ja viivekorosta säädetään. Erityisestä syystä viranomainen voi kuitenkin laskea veronlisäyksen säädettyä myöhemmästä ajankohdasta.

Jos vero on määrätty kokonaan tai osittain arvioimalla kalenterikuukautta pidemmältä ajalta taikka jos muutoin ilman kohtuutonta lisätyötä ei ole selvitettävissä, miltä kalenterikuukaudelta veroa on jäänyt maksamatta, voidaan veronlisäyksen laskemisen alkamisajankohta arvioida ottaen huomioon maksamatta jääneen veron todennäköinen jakautuminen eri kuukausille.

Milloin veron määrääminen perustuu valtiopuolesta tehtyyn valitukseen sekä milloin valtiolle on perittävä verovelvollisen jo maksuma, mutta hänelle takaisin maksettu vero, veronlisäys on määrältään veronkantoasetuksen 11 §:ssä tarkoitettun koron suuruinen.

185 §

Jos veroasiamies katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa, veronkorotusta tai veronkorotusta, lääninveroviraston on hänen pyynnöstään tehtävä asiassa päätös.

190 §

Verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä tarkoitettu keskusverolautakunta voi, jos se katsoo hakijalle erityisen tärkeäksi tai jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi, hakemuksesta antaa arvonnäisäverotusta koskevan ennakkotiedon.

Ennakkotietoa koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, Uudenmaan lääninnoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

193 §

Lääninveroviraston tämän lain nojalla tekemään arvonnäisäverotusta koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Uudenmaan lääninnoikeuteen. Valtion puolesta on valitusoikeus lääninverovirastossa olevalla veroasiamiehellä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon.

Verovelvollisen valitusaika on kolme vuotta tilikauden tai, jos päätös koskee useita tilikausia, niistä viimeisen päättymisestä lukien, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Ennakkotietoa koskevasta päätöksestä ja 175 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä elinkeinonharjoittaja saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veroasiamiehen valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

194 §

Lääninveroviraston tulee varata veroasiamiehen tekemästä valituksesta verovelvolliselle sekä verovelvollisen tekemästä valituksesta veroasiamiehelle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen.

Veroasiamiehen valituskirjelmä ja verovelvollisen 3 momentissa tarkoitettu valituskirjelmä vastineineen, vastaselityksineen ja lausuntoineen sekä asian käsittelyssä syntyneet muut asiakirjat on viipymättä lähetettävä Uudenmaan lääninnoikeudelle.

197 §

Muutoksenhausta keskusverolautakunnan antamaan ennakkotietoon on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä säädetään.

199 §

Valtion puolesta valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on lääninverovirastossa olevalla veroasiamiehellä.

202 §

Jos lääninnoikeus tai korkein hallinto-oikeus veroasiamiehen valituksen johdosta muuttaa 175 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä, sen on samalla määrättävä ajankohta, josta alkaen ratkaisua on sovellettava.

209 a §

Verovelvollisen myyjän on annettava tavaran tai palvelun ostajalle myynnistä tosite, jos ostaja on elinkeinonharjoittaja tai oikeushenkilö, joka ei ole elinkeinonharjoittaja. Tosite on annettava myös ennakkomaksusta. Tositteeseen on merkittävä tavaran tai palvelun veroton myyntihinta ja myynnistä suoritettavan veron määrä eri verokantojen osalta.

Myyjän on merkittävä tositteeseen 66 a, 67 a, 67 b, 69 ja 72 a §:ssä tarkoitetuissa myynneissä myös myyjän ja ostajan arvonnäisäverotunniste. Uuden kuljetusvälineen myyntitositteeseen on lisäksi merkittävä tiedot, joiden perusteella 26 d §:n 1 momentissa tarkoitettut edellytykset voidaan todeta.

Myyjän on merkittävä tositteeseen 72 g §:ssä tarkoitettussa edelleenmyynnissä tavaran veroton hinta, veron määrä eri verokantojen osalta, oma ja ostajan arvonnäisäverotunniste sekä maininta siitä, että kysymys on kolmikantatilanteesta.

209 b §

Verovelvollisen on pidettävä luetteloa niistä tavaroista, jotka hän itse tai joku muu hänen puolestaan kuljettaa toiseen jäsenvaltioon 18 b §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuja liiketoimia varten.

210 §

Verohallitus tai, jos tulliviranomainen on

kantanut veron, tullihallitus voi erityisestä syystä hakemuksesta määräämillään ehdoilla alentaa suoritettua tai suoritettavaa arvonlisäveroa, veronlisäystä, viivästyskorkoa, jäämämaksua, viivekorkoa sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavaa korkoa taikka poistaa ne kokonaan.

214 §

Verotusta tai siitä tehtyä valitusta varten voi se viranomainen, joka asiaa käsittelee, myöntää verovelvolliselle sekä veroasiamiehelle oikeuden kuulustuttaa valallisesti todistajia siinä käräjäoikeudessa, jossa se saattaa sopivasti käydä päinsä. Todistajain kuulustelussa on myös toisella asianosaisella tällöin oikeus kuulustuttaa todistajia.

217 a §

Mitä tullilainsäädännössä säädetään Yhteisön tullialueelta vietävää tavaraa koskevista muodollisuuksista, sovelletaan myös Yhteisön tullialueelle, mutta Yhteisön veroalueen ulkopuolelle Yhteisön veroalueelta vietävään tavaraan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tätä lakia sovelletaan, ellei jäljempänä toisin säädetä, kun myyty tavara on toimitettu tai palvelu suoritettu, yhteisöhankinta on tehty, maahan tuotu tavara on luovutettu tullivalvonnasta, tavara tai palvelu on otettu omaan käyttöön tai tavara on siirretty varastointimenettelystä lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden marginaaliverotusta koskevia säännöksiä sovelletaan niihin tavaroihin, jotka on toimitettu tai luovutettu tulli-

valvonnasta verovelvolliselle jälleenmyyjälle lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Verovelvollinen jälleenmyyjä saa kuitenkin soveltaa 79 k §:ssä tarkoitettua menettelyä myös sellaisiin tavaroihin, jotka hän on toimitannut lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Verovelvollisella jälleenmyyjällä ei tällöin kuitenkaan ole oikeutta tehdä voittomarginaalia laskettaessa 72 k §:n 2 momentissa tarkoitettua vähennystä tavarantoiminnan perusteella, jos hänellä on ollut oikeus tehdä vähennys tavarantoiminnan ostosta tai maahan tuonnista 83 §:n, sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa, perusteella tai 10 luvun perusteella.

Veroa ei suoriteta sellaisen tavarantoiminnasta, jonka hankinnasta myyjä ei ole voinut tehdä vähennystä tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 228 §:n 3 momentin perusteella.

Lain 36 §:n 5 kohtaa, 58 §:n 1 momenttia, 71 §:n 4 kohtaa, 72 d §:n 3 momenttia, 94 §:n 22 kohtaa ja 129 §:ää sovelletaan, kun myyty tavara on toimitettu tai palvelu suoritettu, yhteisöhankinta on tehty, maahan tuotu tavara on luovutettu tullivalvonnasta taikka tavara tai palvelu on otettu omaan käyttöön 1 päivänä tammikuuta 1995 tai sen jälkeen.

Lain 45 §:n 3 momenttia sovelletaan, kun palvelu on suoritettu 1 päivänä toukokuuta 1995 tai sen jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain toimeenpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lain 71 §:n 3 kohtaa sovelletaan sellaiseen palvelun myyntiin, joka tapahtuu muualta Suomesta Ahvenanmaan maakuntaan tai Ahvenanmaan maakunnasta muualle Suomeen matkustavalle, kun palvelu on suoritettu 1 päivänä tammikuuta 1998 tai sen jälkeen.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

N:o 1768

Asetus**arvonlisäveroasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Valtiovarainministerin esittelystä

muutetaan 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun arvonlisäveroasetuksen (50/94) 1 §:n 2 momentti, 5 §:n 1 momentti, 2 luvun otsikko ja 8 §,

sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 1 momentti ja 8 § 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa asetuksessa (1487/94), sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1994 annetulla asetuksella uusi 3 momentti, jolloin nykyiset 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, sekä uusi 6 momentti, 6 §:ään siitä mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1994 annetulla asetuksella kumotun 3 momentin tilalle uusi 3 momentti sekä asetukseen siitä edellä mainitulla asetuksella kumottujen 9 ja 10 §:n tilalle uusi 9 ja 10 § seuraavasti:

1 §

Eri verokantojen alaisten myyntien ja ostojen on oltava vaikeuksitta erotettavissa toisistaan asiajärjestyksessä pidettävässä kirjanpidossa.

Niiden tavaroiden myyntien ja ostojen, joihin verovelvollinen jälleenmyyjä soveltaa arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä, on oltava vaikeuksitta erotettavissa muista myynneistä ja ostoista. Mikäli verovelvollinen jälleenmyyjä soveltaa sekä arvonlisäverolain 79 j §:ssä että 79 k §:ssä tarkoitettua menettelyä, tulee mainittujen menettelyjen piiriin kuuluvien liiketoimien olla vaikeuksitta erotettavissa toisistaan.

Elinkeinonharjoittajan kirjanpidosta on voitava tunnistaa sellaiset irtaimet esineet, jotka toisessa jäsenvaltiossa arvonlisävero-

velvollisten rekisteriin merkitty elinkeinonharjoittaja on hänelle tästä jäsenvaltiosta lähettänyt esineeseen kohdistuvaa työsuoritusta tai arvonmäärittystä varten.

5 §

Jos myyjä soveltaa myyntiin arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä, ostajalle annettavaan tositteeseen on tehtävä merkintä siitä, että myyntiin on sovellettu edellä mainittua menettelyä ja ettei myyntihinta sisällä vähennettävää veroa.

6 §

Arvonlisäverolain 62 §:ssä tarkoitettun omaisuuden luovuttajan on ostajan pyynnöstä annettava selvitys arvonlisäverolain

79 f §:n 5 kohdassa tarkoitettujen edellytysten olemassaolosta.

2 luku

Kansainväliseen kauppaan liittyvät verottomuudet

8 §

Arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa tarkoitettuna ostajan kotipaikka on varmistettava passista tai siihen merkitystä oleskelu- tai työluvasta tai muista asiakirjoista, jotka selvittävät kotipaikan luotettavasti. Henkilön kotipaikan katsotaan olevan Yhteisön ulkopuolella, jos hän asuu Yhteisön ulkopuolella eikä oleskele Yhteisössä jatkuvasti.

Arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa tarkoitetuksi selvitykseksi siitä, että ostaja on vienyt tavarat Yhteisön ulkopuolelle, katsotaan:

1) lasku tai muu tosite, jonka se tullitoimipaikka on leimallaan vahvistanut, jonka kautta tavarat poistuvat Yhteisöstä; tai

2) arvonlisäverottoman matkustajamyynnin järjestämisestä annetun asetuksen (1637/93) mukaisen toimiluvan saaneen käteispalautustoimintaa harjoittavan palautusliikkeen antama todistus.

Edellä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tositteessa on oltava verohallituksen määräämät tiedot. Verohallitus voi antaa myös muita määräyksiä arvonlisäverolain 70 b §:n 1 momentissa tarkoitettuna verottomuuden edellytysten osoittamisesta.

Jos tavarat on ostettu toisesta jäsenvaltiosta ja ostaja vie ne matkatavaroissaan Suomen kautta Yhteisön ulkopuolelle, asianomainen tullitoimipaikka vahvistaa ostajan pyynnöstä leimalla, että tavarat viedään Yhteisöstä.

Kun myynti tapahtuu lentoaseman ulkomaanliikenteen lähtöhallissa, selvitykseksi siitä, että ostaja vie tavarat Yhteisön ulkopuolelle, katsotaan myös ostajan esittämä ulkomaanlennon tarkastuskortti. Myyjän on tällöin täytettävä verohallituksen hyväksymä arvonlisäverotonta myyntiä koskeva lomake.

9 §

Arvonlisäverolain 72 d §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettuna tavaroiden ja palvelujen myyjällä on oltava diplomaattisen edustuston, muun samassa asemassa olevan edus-

tuston, lähetetyn konsulin viraston tai Euroopan yhteisöjen toimielimen sijaintivaltion asianomaisen viranomaisen antama kirjallinen vahvistus siitä, että tavaroiden ja palvelujen myynti olisi veroton tai niiden hankinta oikeuttaisi veron palautukseen, jos myynti tapahtuisi sijaintivaltiossa. Euroopan yhteisöjen toimielimen hankintojen osalta vahvistuksen antaa asianomainen toimielin.

Arvonlisäverolain 72 d §:n 2 momentissa tarkoitettuna tavaroiden ja palvelujen myyjällä on oltava kansainvälisen järjestön sijaintivaltion asianomaisen viranomaisen antama kirjallinen vahvistus siitä, että kansainvälisen järjestön perustamis- tai päämajasopimuksen mukaan myynti olisi veroton tai hankinta oikeuttaisi veron palautukseen, jos myynti tapahtuisi sijaintivaltiossa.

Ulkoasiainministeriö vahvistaa Suomessa sijaitsevan diplomaattisen edustuston, muun samassa asemassa olevan edustuston, lähetetyn konsulin viraston, kansainvälisen järjestön tai niiden henkilökunnan jäsenen pyynnöstä niiden toisessa jäsenvaltiossa tehtävää tavaroiden ja palvelujen hankintaa varten, olisivatko ne oikeutetut hankintaan sisältyvän veron palautukseen tai olisiko tavaroiden ja palvelujen myynti veroton, jos myynti tapahtuisi Suomessa. Vahvistus tehdään verohallituksen tai, valmisteveronalaisten tavaroiden osalta, tullihallituksen vahvistamalle lomakkeelle.

10 §

Arvonlisäverolain 169 §:ssä tarkoitettua tarkastuksessa esitettävää aineistoa ovat tasekirja, tase-erittely ja muut kirjanpitokirjat, tilipuitteet käyttöaikaa koskevin merkinnöin, kirjaussuunnitelma, koneellisen kirjanpidon menetelmäkuvaus, tositteet, kirjeenvaihto, muistiinpanot sekä muu kirjanpitoaineisto ja laskentatoimeen kuuluva aineisto, sopimus- ja velkakirjat sekä pöytäkirjat. Aineiston esittämisvelvollisuus koskee kirjallisia ja kuvallisia esityksiä (*asiakirja*) sekä sellaisia tietovälineitä, joiden sisältö on luettavissa, katseltavissa, kuunneltavissa tai muuten ymmärrettävissä vain teknisin apuvälinein (*tekniinen tallenne*). Tarkastuksessa esitettävällä omaisuudella tarkoitetaan toimintaan kuuluvia varastoja ja muuta omaisuutta. Tarvittaessa tarkastettavaksi on esitettävä myös kaikki muu aineisto ja omaisuus.

Tarkastus toimitetaan verovelvollisen toi-

mitiloissa, tilitoimistossa tai lääninverovirastossa. Tarkastus voidaan toimeenpanna jo tilikauden aikana. Jos tarkastus toimitetaan verovelvollisen toimitiloissa tai tilitoimistossa, verovelvollisen on asetettava tarkastuksen suorittavan virkamiehen käyttöön tarkoituksenmukaiset tilat sekä tarpeelliset apuvälineet ja apulaiset. Asiakirjat ja tekniset tallenteet on esitettävä tarkastettavaksi tai toimitettava sinne, missä tarkastus suoritetaan. Teknisistä tallenteista on viranomaisen kehotuksesta valmistettava jäljennökset tarkastus-

ta suorittavan henkilön käyttöön, jos se on tarkastuksen suorittamista varten tarpeen.

Edellä 2 momentissa apuvälineellä tarkoitetaan kirjoitus- ja laskukonetta, kopiointilaitetta sekä tietokonetta tai muuta teknistä apuvälinettä, jolla tekniset tallenteet voidaan saattaa luettavaan, katseltavaan, kuunneltavaan tai muuten ymmärrettävään muotoon.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

N:o 1769

Verohallituksen päätös verovaraston pitämistä koskevista ehdoista

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/93) 72 k §:n (1767/95) nojalla määrännyt:

1 §

Verovarastointimenettelyssä oleva tavara on säilytettävä lupapäätöksessä mainitussa varastossa.

2 §

Varastonpitäjän on säilytettävä varastossa pidettävä tavara huolellisesti, ja siitä on pidettävä sellaista kirjanpitoa, joka luotettavalla tavalla osoittaa varaston tilan ja siinä tapahtuneet muutokset. Tavara on varastoitava siten, että se voidaan tarvittaessa helposti inventoida.

3 §

Varastonpitäjä on velvollinen antamaan tavaran maahantuojalle, tavaran myyjälle, yhteisö-hankinnan tekijälle, varastossa olevaan tavarahan kohdistuvan työsuorituksen tekijälle sekä muille tarvitseville selvityksen tavaran asettamisesta verovarastoon tai tavaran olostavara- varastossa.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Pääjohtajan estyneenä ollessa
Ylivohtaja *Pekka Ruuhonen*

4 §

Varastonpitäjälle ja verovarastolle voidaan lupapäätöksessä asettaa myös muita varaston pitämistä koskevia ehtoja, joissa otetaan huomioon varastossa pidettävän tavaran laatu ja käyttötarkoitus sekä varastoinnin luonne.

5 §

Lääninveroviraston arvonlisäverolain 72 k §:n nojalla antamassa lupapäätöksessä vahvistetaan verovaraston pitämistä koskevat ehdot.

6 §

Jos asetettuja lupaehtoja ei noudateta, lupa voidaan peruuttaa.

7 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Ylitarkastaja Tiina Maisala

N:o 1770

**Verohallituksen päätös
arvonlisäverottomasta matkustajamyynnistä**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Verohallitus on 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun arvonlisäveroasetuksen (50/94) 8 §:n 3 momentin (1768/95) nojalla määrännyt:

1 §

Arvonlisäveroasetuksen 8 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa laskussa tai muussa tositteessa on oltava seuraavat tiedot ainakin suomen tai ruotsin kielellä:

1) ostajan nimi, kotipaikka, passin numero, tiliyhteystiedot, vakinainen osoite ja allekirjoitus;

2) myyjän toiminimi, ”ALV rek.” -merkintä, postiosoite ja allekirjoitus sekä

3) matkustajalle myytyjen tavaroiden laatu ja määrä, tavarain veroton hinta, tavarasta suoritettavan arvonlisäveron määrä eri vero-

kantojen osalta, myyjän mahdolliset kulut sekä ostajalle palautettavaksi tuleva määrä.

2 §

Myyjän on luovuttaessaan tavarat ostajalle sinetöitävä ne siten, että niiden käyttämättömyys on tulliviranomaisen todettavissa tavaroita vietäessä Yhteisön ulkopuolelle.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995

Pääjohtajan estyneenä ollessa

Ylijohtaja *Pekka Ruuhonen*

Ylitarkastaja *Tiina Maisala*

N:o 1763—1770, 3 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
PAINATUSKESKUS OY, HELSINKI 1995